

skal komme ind paa. En Ting er i hvert Fald absolut nødvendig for Landbruget — og jeg skal tillade mig at fremsætte et bestemt Ønske herom til den højtærede Landbrugsminister —, at vi ikke nøjes med det ene Skib, der har Afstolingsmaskiner, men saa saa mange Skibe, som der er Brug for, og Skibe, der ere saa tilfredsstillende indrettede som „N. S. Fjord“, for at Esbjerg ikke skal staa tilbage for København. Nu er København — med de engelske Skibe, der komme her, og med de Foranstaltninger, som det forenede Dampskibsselskab i øvrigt har truffet — kommet paa Højde med Tidens Krav og tilfredsstillende alle rimelige Fordringer. Dette med Hensyn til Eksportforholdene i Esbjerg.

I øvrigt skal jeg tillade mig at gaa længere bort, idet jeg vil gaa over til Parkeston. Vi vide alle, at vore Varer paa Slagterierne blive behandlet paa den ypperste Maade, at der bliver gjort alt for at fremstille et saa godt Produkt som vel muligt. Den højtærede Minister har endvidere oplyst, at Slagterierne mere og mere benytte de isafkølede Jærnbanevogne. Dette er det første Skridt paa Vejen. Dernæst have vi omtalt Skibene, der føre Produktet over til Parkestone. Men ovre i Parkeston ere Forholdene ikke, som de burde være hverken for Flæsket eller Smørret og jeg tror absolut, at her er noget at gøre. Jeg tillader mig at henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed derpaa, idet jeg tror, at en Henvendelse til Jærnbaneselskabet derovre vilde blive modtagen med Smødekommehed. Jeg har ved Selvsyn i Mar set, hvorledes Varerne blive behandlet. Jeg antager, at ærede Medlemmer have læst Artikler i Bladene i Sommer, og navnlig har der staaet saadanne i flere af de landøkonomiske Blade om, hvorledes og hvor daarligt Varerne blive behandlet, naar de komme fra Esbjerg. Jeg siger, det er sikkert blevet overdrevet i disse Artikler, men det kan ikke negtes, at der er Forhold til Stede, som bør forandres og forbedres, og det ikke alene for Flæskets, men ogsaa for Smørrets Bedkommende. Jeg skal nu nævne et Eksempel paa, hvorledes Smørret bliver behandlet i Parkeston. I rasende Blæst og Regn kommer det op fra Skibene paa Rajen, bliver ikke tildækket og staaer saaledes hen i Regn og Blæst. Derefter bliver det rullet hen ad Stenbroen eller Rajen, hvad enten den nu er belagt med Sten eller Planter, hvorved Jøstagerne blive snubede; selv om de ere tørre, naar de komme ud af Skibene, blive de ved at rulles hen ad Rajen, saa sorte som Kul. Det er et Forhold, som jeg for mit Bedkommende ikke troede var saa

galt, før jeg selv saa det. For Flæskets Bedkommende skal jeg ganske vist indrømme, at det bliver behandlet noget bedre, kun at Bognene, der blive benyttede i Parkeston, ikke ere saa rene, som de skulle være. De blive benyttede til alt muligt, til Gødning, til Kul og kunne altsaa ikke være rene, men jeg tror, at der ved Samtale vilde kunne gøres en hel Del til Forbedring af disse Forhold. I øvrigt tror jeg, at Forholdet er saaledes ovre i London — efter de Skrivelser, vi have fra vore Forbindelser der — at der meget vel kan gøres noget. Man indrømmer, at efter de Anstregelser, der blive gjort fra Danmarks Side, bør der ogsaa gøres noget fra Englands Side. Jeg tror, der vil være nogen Velvilje til Stede, naar der rejses Krav fra vor Side, og jeg skal indrømme, at det tilfredsstillende mig meget, at den højtærede Minister foreleden udtalte, at der var Forhandlinger i Gang om, at der om Sommeren skulle bruges Isvogne til Smørret, og at den højtærede Minister haabede, at saadanne ville blive indførte. Det er en Selvfølge, at Varerne maa behandles vel paa ethvert Stadium, ellers hjælper det hele intet; det kan ikke nytte, at de behandles godt af en Part, naar de behandles mindre heldigt fra anden Side, saa taber den gode Behandling sin Betydning.

Jeg skal saa slutte disse Udtalelser med en venlig Hensigelse til den højtærede Landbrugsminister om at tage Hensyn til de Udtalelser, jeg her er fremkommen med; de ere fremkomne i en velvillig Mening, for at de, om muligt, kunde gøres beres til, at Transporten af de Varer, der her fra Landet gaa til Udlandet, forbedres.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Der er endnu indtegnet 19 Talere. Jeg skal derfor slutte Forhandlingen for i Dag.

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Wulff) har meddelt mig, at han ønsker her i Tinget at forelægge:

„Forslag til Lov om Ulykkesforsikring for det danske Folk.“

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1897 til 31te Marts 1898.

Mødet hævet Kl. 4.50.